Dosarul nr. 2i-142-1/2021

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE
H O T Ă R Â R E
În numele legii

13 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
În componență:

Președintele ședinței, judecător Ceban Alexandru
Grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", administratorul autorizat Guțu Sergiu, către Bordea Alexandru, Calinin Livia și Todica Mihaela, cu participarea intervenienților Gociu Daniel și Serviciul Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

1. La 28 iulie 2023, în instanța de insolvabilitate a fost depusă cererea de chemare în judecată, întocmită de lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", administratorul autorizat Guțu Sergiu, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. „Trenart Grup".
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 august 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", Guțu Sergiu, către Bordea Alexandru și Calinin Livia, cu participarea intervenienților principali Gociu Daniel și Serviciul Fiscal de Stat, privind tragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere al debitorului, a fost admisă spre examinare în procedură contencioasă generală.
3. Ulterior, prin cererea din *****, lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", Guțu Sergiu, a solicitat modificarea obiectului acțiunii și atragerea la răspundere subsidiară inclusiv a Todică Mihaela, invocând calitatea acesteia de fondator/asociat al S.R.L. „Trenart Grup".
4. În susținerea acțiunii, lichidatorul a arătat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-142/2021 din *****, a fost intentată procedura falimentului simplificat față de S.R.L. „Trenart Grup", IDNO 1013600018912, cu desemnarea sa în calitate de lichidator al debitorului.
5. Lichidatorul a indicat că, potrivit datelor de înregistrare, Bordea Alexandru a avut calitatea de administrator statutar al S.R.L. „Trenart Grup", Calinin Livia a figurat în calitate de contabil al societății, iar Todica Mihaela a avut calitatea de fondator/asociat al debitorului.
6. În esență, lichidatorul a invocat că apariția și agravarea stării de insolvabilitate a debitorului sunt imputabile persoanelor chemate în judecată, în special prin nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, neprezentarea actelor de constituire și a documentelor contabile ale societății, ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii și lipsa cooperării cu lichidatorul după intentarea procesului de insolvabilitate.
7. Lichidatorul a susținut că incapacitatea de plată a S.R.L. „Trenart Grup" era cunoscută sau trebuia să fie cunoscută organului de conducere anterior intentării procedurii, întrucât existau datorii fiscale, titluri executorii, proceduri de executare silită, sechestre și măsuri fiscale de

executare, iar debitorul nu a dispus de bunuri suficiente pentru acoperirea obligațiilor față de creditori.

8. Lichidatorul a invocat inclusiv decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. *****din *****, prin care au fost constatate încălcări ale legislației fiscale, precum diminuarea unor obligații aferente impozitului pe venit din salariu, primelor de asistență medicală și contribuțiilor de asigurări sociale, precum și aplicarea de majorări de întârziere și amenzi.
9. De asemenea, lichidatorul a arătat că, atât în perioada de observație, cât și după intentarea procesului de insolvabilitate, administratorul statutar al debitorului nu a prezentat actele de constituire, juridice și contabile ale societății. În acest sens, a fost invocată expedierea notificărilor nr. ***** din ***** și nr. *****din*****, restituite cu mențiunea „nereclamat”.
10. Lichidatorul a mai susținut că hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate din ***** a fost publicată în Monitorul Oficial, iar obligația de predare a actelor societății rezultă direct din lege și din calitatea de administrator al debitorului, nefiind condiționată exclusiv de recepționarea efectivă a unei notificări poștale.
11. Lichidatorul a indicat că tabelul definitiv al creanțelor din ***** și, respectiv, din *****, confirmă existența unui pasiv total al S.R.L. „Trenart Grup” în sumă de ***** lei, care nu poate fi acoperit din masa debitoare.
12. Solicitările reclamantului, astfel cum au fost concretizate, constau în admiterea cererii, atragerea la răspundere subsidiară a lui Bordea Alexandru, Calinin Livia și Todica Mihaela și încasarea solidară de la aceștia, în beneficiul S.R.L. „Trenart Grup”, la contul de acumulare, a sumei de ***** lei.
13. Pârâtul Bordea Alexandru, prin reprezentant, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată. În esență, acesta a susținut că cererea nu ar individualiza suficient faptele imputate lui personal, că nu ar fi probată legătura de cauzalitate dintre acțiunile sale și insolvabilitatea debitorului, că răspunderea subsidiară nu poate fi angajată automat doar din calitatea de administrator și că reclamantul nu ar fi demonstrat vinovăția, prejudiciul și raportul cauzal în condițiile cerute de lege.
14. Reprezentantul pârâtului Bordea Alexandru a invocat și anumite obiecții de ordin formal, inclusiv referiri la existența unor inadvertențe în cererea introductivă, la pretinsa nerespectare a cerințelor art. 166 Cod de procedură civilă, precum și la faptul că notificările privind prezentarea actelor ar fi fost expediate la o adresă care nu asigura recepționarea lor efectivă.
15. Totodată, pârâtul Bordea Alexandru a invocat excepția de tardivitate, susținând că hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a fost pronunțată la *****, iar cererea de atragere la răspundere subsidiară a fost înaintată la 28 iulie 2023, adică după expirarea termenului de 2 ani pe care acesta l-a considerat aplicabil în temeiul art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității.
16. Pârâtele Calinin Livia și Todica Mihaela nu s-au prezentat în ședințele de judecată în care cauza a fost examinată în fond, și nu au prezentat o poziție scrisă individualizată care să combată distinct cererea în partea ce le vizează.
17. Intervenientul principal Serviciul Fiscal de Stat a susținut admiterea integrală a cererii. În esență, acesta a arătat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de ***** lei, inclusiv creanțe chirografare de rangul V și creanțe chirografare de rangul VI, iar aceste creanțe s-au format în baza dărilor de seamă prezentate de S.R.L. „Trenart Grup” și a deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. *****din *****.

18. Serviciul Fiscal de Stat a invocat că încălcările fiscale constatate demonstrează ținerea unei evidențe contabile contrare legii și, respectiv, incidența art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

19. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Serviciul Fiscal de Stat a arătat că, la *****, a remis în adresa debitorului notificarea nr. *****, prin care l-a informat despre existența unei restanțe față de bugetul public național în sumă de ***** lei și i-a propus fie achitarea restanței, fie înaintarea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate.

20. Serviciul Fiscal de Stat a mai susținut că, pentru încălcarea legislației cu privire la insolvabilitate, manifestată prin nedepunerea cererii introductive, conducătorul S.R.L. „Trenart Grup", Bordea Alexandru, a fost sancționat contravențional cu amendă în sumă de 1 200 lei, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. *****din *****.

21. Intervenientul principal Gociu Daniel a susținut, de asemenea, admiterea integrală a cererii, arătând că pasivul confirmat al debitorului, lipsa actelor contabile, necooperarea cu lichidatorul, lipsa explicațiilor privind patrimoniul societății și nedepunerea cererii introductive constituie un tablou unitar al unei administrări defectuoase, imputabile persoanelor chemate în judecată.

22. În pledoariile scrise, Gociu Daniel a solicitat respingerea apărărilor pârâtului Bordea Alexandru, susținând că acestea sunt preponderent formale, că pârâtul nu a oferit o explicație alternativă reală privind cauzele insolvabilității și că faptele imputate — nedepunerea cererii introductive, neprezentarea actelor, lipsa evidenței contabile conforme, necooperarea cu lichidatorul și neprotejarea intereselor creditorilor — sunt suficient de clare și au fost cunoscute de pârât pe tot parcursul procesului.

Poziția părților în ședința de judecată

23. În ședința de judecată din 30 martie 2026 s-au prezentat lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", Guțu Sergiu, reprezentantul pârâtului Bordea Alexandru, avocatul Arnaut Veronica, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Virgil Coada, în baza procurii, și intervenientul principal Gociu Daniel. Pârâtul Bordea Alexandru, pârâta Calinin Livia și pârâta Todica Mihaela nu s-au prezentat.

24. Prin încheiere protocolară motivată din 30 martie 2026, instanța a respins ca neîntemeiat demersul reprezentantului pârâtului Bordea Alexandru privind ridicarea excepției de tardivitate.

25. În aceeași ședință, instanța a dispus începerea examinării cauzei în fond. Lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup", Guțu Sergiu, a susținut cererea de chemare în judecată. Reprezentantul pârâtului Bordea Alexandru, avocatul Arnaut Veronica, a solicitat respingerea cererii. Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat și intervenientul principal Gociu Daniel au solicitat admiterea integrală a acțiunii.

26. Cauza a fost examinată în lipsa pârâtului Bordea Alexandru, a pârâtei Calinin Livia și a pârâtei Todica Mihaela, instanța constatând citarea legală și existența condițiilor procesuale pentru examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței

27. Audiind explicațiile participanților prezenți, examinând înscrisurile administrate și apreciind probele în ansamblu, instanța consideră necesar să admită parțial cererea, doar în partea ce vizează atragerea la răspundere subsidiară a lui Bordea Alexandru, cu respingerea cererii față de Calinin Livia și Todica Mihaela ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

28. Cu privire la excepția de tardivitate

29. Instanța reține, cu titlu preliminar, că excepția de tardivitate invocată de pârâtul Bordea Alexandru a fost deja examinată și respinsă prin încheiere protocolară motivată din 30 martie 2026. Totuși, având în vedere că această soluție poate fi criticată odată cu fondul cauzei, instanța consideră necesar să dezvolte suplimentar raționamentul aferent în prezenta hotărâre.

30. Art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității prevede că *„Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate."*

31. Din textul legal citat rezultă că termenul de 2 ani nu reprezintă termenul de prescripție al acțiunii de atragere la răspundere subsidiară. Acesta constituie doar limita maximă până la care poate fi amânat momentul de început al curgerii termenului de prescripție de 3 ani.

32. Argumentul pârâtului Bordea Alexandru pornește de la o interpretare fragmentară a art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, prin confundarea limitei privind momentul de început al prescripției cu durata termenului de prescripție propriu-zis.

33. Or, chiar raportând începutul termenului la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate — ***** — cererea de atragere la răspundere subsidiară, depusă la 28 iulie 2023, se află în interiorul termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de lege.

34. În această ordine de idei, instanța menține soluția pronunțată protocolar la 30 martie 2026 și constată că excepția de tardivitate este neîntemeiată.

Cadrul legal incident

35. Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *„Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei"*, iar *„În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor."*

36. Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel."*

37. În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, *„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege"*; *„Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor"*; *„Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei."*

38. Art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității prevede că *„În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii."*

39. Art. 247 alin. (2) din aceeași lege stabilește că *„Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi*

celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului."

40. Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, *„La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni"*, între care lit. e) — *„ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire"* și lit. h) — *„nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14."*

41. Conform art. 248 alin. (4) din Legea insolvabilității, *„În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului."*

42. Potrivit art. 248 alin. (6) din Legea insolvabilității, *„În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin. (1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea."*

43. Art. 10 alin. (2) din Legea insolvabilității prevede că *„Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului."*

44. Art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității stabilește că *„Debitorul este obligat să depună cerere introductivă indiferent de valoarea creanţelor ajunse la scadenţă. Cererea introductivă se depune imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile de la data survenirii temeiurilor indicate la alin. (2) din prezentul articol şi la art. 10 alin. (2)."*

45. Art. 14 alin. (4) din aceeași lege prevede că *„Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3)."*

46. Art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității stabilește că *„Debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare."*

47. Art. 27 alin. (4) din Legea insolvabilității prevede că *„În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin. (3) nu sunt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor, informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile."* Aceeași obligație de cooperare este consolidată prin art. 83 alin. (3) din Legea insolvabilității, potrivit căruia *„Debitorul este obligat să dea informaţii şi lămuriri instanţei de insolvabilitate, administratorului/lichidatorului, comitetului creditorilor şi adunării creditorilor asupra raporturilor relevante pentru procedura de insolvabilitate [...] Acesta trebuie, de asemenea, să susţină administratorul/lichidatorul în executarea sarcinilor şi atribuţiilor şi este obligat să se prezinte, citat de instanţă, pentru a da informaţii şi lămuriri şi pentru a colabora."* În

cazul procedurii simplificate a falimentului, art. 134 alin. (2) lit. c) din Legea insolvabilității impune predarea, în cel mult 5 zile lucrătoare, a gestiunii patrimoniului către lichidator împreună cu documentele de constituire, registrele societății, documentele ce confirmă drepturile asupra patrimoniului, documentele interne și documentele contabile ale debitorului.

48. Potrivit art. 249 alin. (2) din Legea insolvabilității, *„Sumele încasate potrivit dispoziţiilor art. 248 vor intra în masa debitoare şi vor fi destinate, în cazul procedurii de restructurare, completării fondurilor necesare în continuarea activităţii debitorului, iar în caz de faliment, în acoperirea pasivului.”*

49. În același context, art. 186 alin. (1) Cod civil prevede că *„Administratorul trebuie să acționeze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credință, cea mai bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice”*, iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că *„în cazurile expres prevăzute de lege, administratorul trebuie să acționeze pentru a proteja interesele creditorilor persoanei juridice.”*

50. Art. 187 alin. (1) Cod civil stabilește că *„Administratorul trebuie să acționeze conform nivelului de competență și diligență corespunzătoare cunoștințelor, competenței și experienței pe care le deține, precum și celor care se pot aștepta de la un bun administrator.”* Totodată, art. 193 alin. (4) Cod civil prevede că *„Administratorului îi revine sarcina să demonstreze că a acționat cu competență și diligență.”* Această regulă este relevantă în prezenta cauză nu pentru a inversa arbitrar sarcina probațiunii, ci pentru a aprecia conduita procesuală a administratorului statutar care, deși era cel mai apropiat de gestiunea societății și de documentele acesteia, nu a prezentat o explicație coerentă, verificabilă și documentată privind administrarea debitorului, nepredarea actelor și lipsa masei debitoare.

51. Din cadrul legal citat rezultă că răspunderea subsidiară reglementată de art. 247-248 din Legea insolvabilității are caracter special. Aceasta nu este o răspundere automată pentru simpla existență a unei funcții în cadrul debitorului și nici nu poate fi confundată cu o garanție generală a achitării tuturor creanțelor debitorului insolvabil.

52. Pentru angajarea răspunderii este necesară identificarea cumulativă a persoanei susceptibile de răspundere, a unei fapte prevăzute de art. 248 alin. (1), a vinovăției, a legăturii cauzale dintre faptă și apariția sau agravarea insolvabilității ori imposibilitatea acoperirii pasivului și a întinderii datoriei care poate fi pusă în sarcina persoanei vizate.

53. În această ordine de idei, instanța va examina distinct conduita fiecărei persoane chemate în judecată, deoarece răspunderea subsidiară nu poate fi aplicată colectiv, prin prezumții generale, fără individualizarea rolului și a conduitei fiecărui pârât.

Cu privire la răspunderea lui Bordea Alexandru

54. Instanța reține că Bordea Alexandru a avut calitatea de administrator statutar al S.R.L. „Trenart Grup”, fiind persoana care, potrivit registrului de stat și actelor cauzei, avea dreptul de reprezentare a debitorului și obligația de a administra activitatea societății cu diligența cerută de lege.

55. Această calitate îl plasează direct în sfera art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, care include administratorii societăților comerciale în categoria membrilor organelor de conducere ale debitorului.

56. Din materialele cauzei rezultă că, încă anterior intentării procesului de insolvabilitate, debitorul S.R.L. „Trenart Grup” se confrunta cu obligații fiscale și obligații față de creditori,

inclusiv cu titluri executorii și proceduri de executare silită care nu au condus la recuperarea integrală a creanțelor.

57. În mod particular, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. *****din *****, întemeiată pe actul de control fiscal, a constatat încălcări ale legislației fiscale aferente activității debitorului pentru perioade anterioare. Această decizie nu a fost anulată printr-un act judecătoresc prezentat instanței și a stat la baza unei părți a creanțelor validate în procedura de insolvabilitate.

58. De asemenea, la *****, Serviciul Fiscal de Stat a informat debitorul despre existența unei restanțe față de bugetul public național în sumă de ***** lei și a indicat necesitatea achitării restanței sau, în caz de neachitare, înaintarea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate.

59. Faptul că, ulterior, procesul de insolvabilitate a fost intentat nu la cererea debitorului, ci la cererea Serviciului Fiscal de Stat, iar Bordea Alexandru a fost sancționat contravențional pentru nedepunerea cererii introductive, confirmă că administratorul statutar nu a reacționat în modalitatea impusă de art. 14 din Legea insolvabilității la starea financiară a societății.

60. Instanța nu reduce analiza la un simplu fapt formal de nedepunere a cererii introductive. Relevanța juridică a acestei omisiuni constă în faptul că administratorul a menținut societatea într-o stare de pasivitate, deși existau datorii certe, proceduri de executare și indicii obiective ale incapacității de plată, iar această pasivitate a afectat posibilitatea creditorilor de a beneficia de o procedură colectivă inițiată la timp.

61. În contextul legal menționat mai sus, nedepunerea cererii introductive de către administratorul statutar constituie o faptă relevantă în sensul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

62. Separat, instanța reține că Bordea Alexandru, în calitate de administrator statutar, era persoana care trebuia să asigure păstrarea, integritatea și predarea actelor de constituire, a documentelor contabile și a informațiilor privind patrimoniul societății către administratorul provizoriu și, ulterior, către lichidator.

63. Din actele cauzei rezultă că notificările expediate debitorului în perioada de observație și după intentarea procesului de insolvabilitate, prin care s-a solicitat prezentarea actelor de constituire, juridice și contabile ale S.R.L. „Trenart Grup”, au fost restituite cu mențiunea „nereclamat”. Totodată, hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a fost publicată în Monitorul Oficial.

64. Instanța apreciază că eventuala neridicare a corespondenței nu îl exonerează pe administratorul statutar de obligațiile sale legale. Notificările au fost expediate la adresa oficială a debitorului, iar nepreluarea corespondenței ori pasivitatea față de datele de contact ale societății nu poate fi opusă creditorilor și lichidatorului. În materia insolvabilității, administratorul nu are doar obligația negativă de a nu împiedica procedura, ci și obligația pozitivă de a coopera, de a preda actele și de a clarifica situația patrimonială a debitorului. Obligația de predare a actelor debitorului nu se naște exclusiv dintr-o notificare poștală, ci din lege, din calitatea de administrator, din hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate și din caracterul colectiv al procedurii.

65. În plus, în ședința de judecată din 30 martie 2026, reprezentantul pârâtului Bordea Alexandru a invocat că abia în acea zi clientul său ar fi furnizat anumite acte contabile lichidatorului, solicitând amânarea cauzei. O asemenea conduită procesuală nu infirmă, ci confirmă caracterul tardiv și incomplet al cooperării cu lichidatorul, în condițiile în care cauza se afla pe rol din anul 2023, iar procedura de insolvabilitate fusese intentată încă din 2021.

66. În această ordine de idei, instanța apreciază că nepredarea la timp a actelor și lipsa unei cooperări efective au împiedicat verificarea deplină a activelor, pasivelor, fluxurilor financiare și a cauzelor concrete ale incapacității de plată a S.R.L. „Trenart Grup”.

67. Această conduită este relevantă atât prin prisma art. 27 alin. (3)-(4) din Legea insolvabilității, cât și prin prisma art. 248 alin. (1) lit. e), în măsura în care lipsa documentelor contabile și imposibilitatea verificării evidenței contabile au afectat direct procedura de identificare și valorificare a masei debitoare.

68. Instanța reține că pârâtul Bordea Alexandru nu a prezentat o explicație coerentă, susținută de probe, cu privire la locul aflării actelor contabile și de constituire ale societății, la cauzele nepredării lor la timp, la existența unor bunuri valorificabile ori la măsurile concrete întreprinse pentru protejarea intereselor creditorilor.

69. În raport cu administratorul statutar, o asemenea lipsă de explicații nu poate fi tratată ca o simplă lacună probatorie neutră. Administratorul era persoana care avea controlul juridic asupra gestiunii societății și obligația pozitivă de a asigura trasabilitatea activității acesteia, inclusiv prin acte contabile și documente de constituire disponibile. În condițiile în care legea îi impune administratorului standarde de competență și diligență, iar art. 193 alin. (4) Cod civil plasează asupra acestuia sarcina de a demonstra că a acționat potrivit acestor standarde, lipsa unei explicații documentate privind actele, bunurile și cauzele reale ale lipsei masei debitoare devine un element probator relevant în defavoarea sa.

70. În această privință, instanța reține că răspunderea lui Bordea Alexandru nu se întemeiază pe simpla nereușită economică a societății și nici pe faptul abstract că debitorul a intrat în insolvabilitate. Răspunderea se întemeiază pe conduita concretă a administratorului statutar, exprimată prin omisiunea de a cere intentarea procesului de insolvabilitate în condițiile existenței unor indicii obiective de incapacitate de plată, prin nepredarea la timp a documentelor societății și prin lipsa unei cooperări efective cu lichidatorul.

71. Aceste fapte, examinate în ansamblu, nu sunt izolate și nu au caracter accidental. Ele descriu o conduită continuă de administrare necorespunzătoare, care a contribuit la agravarea pasivului, la imposibilitatea verificării patrimoniului și la lipsirea creditorilor de șansa reală de satisfacere a creanțelor din masa debitoare.

72. Instanța constată că prejudiciul este determinat prin pasivul validat și neacoperit al S.R.L. „Trenart Grup”, în sumă de ***** lei. Această sumă nu reprezintă o sancțiune civilă abstractă, ci măsura pasivului care nu poate fi acoperit din masa debitoare, în condițiile în care administratorul statutar nu a asigurat conservarea, clarificarea și predarea informațiilor și documentelor necesare pentru identificarea și valorificarea patrimoniului debitorului.

73. Raportul de cauzalitate rezultă din ansamblul circumstanțelor: existența datoriilor certe și a procedurilor de executare, neinițierea la timp a procedurii de insolvabilitate de către administrator, nepredarea documentelor, lipsa unei evidențe verificabile privind patrimoniul și inexistența bunurilor suficiente în masa debitoare.

74. Instanța subliniază că întinderea răspunderii lui Bordea Alexandru nu este stabilită exclusiv prin raportare la art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității și nici doar la obligațiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile. Răspunderea este angajată în temeiul ansamblului conduitei reținute în sarcina administratorului statutar, inclusiv prin raportare la art. 248 alin. (1) lit. e) și h), art. 27 alin. (3)-(4), art. 83 alin. (3) și art. 134 alin. (2) lit. c) din Legea insolvabilității. Or, nedepunerea cererii introductive, nepredarea documentelor, lipsa cooperării cu lichidatorul și neclarificarea patrimoniului debitorului au făcut imposibilă delimitarea obiectivă a unei părți mai restrânse a pasivului care să nu fie pusă în legătură cu

conduita administratorului. În lipsa documentelor pe care administratorul era obligat să le predea și în lipsa unei explicații verificabile privind patrimoniul societății, nu există un suport probatoriu obiectiv pentru limitarea răspunderii la o sumă inferioară pasivului validat și neacoperit.

75. În această ordine de idei, instanța constată că față de Bordea Alexandru sunt întrunite condițiile art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității, acesta urmând a fi atras la răspundere subsidiară pentru suma de ***** lei, în beneficiul S.R.L. „Trenart Grup", la contul de acumulare.

76. **Cu referire la Calinin Livia**, instanța reține că aceasta este indicată în materialele cauzei ca având calitatea de contabil al S.R.L. „Trenart Grup". Potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, contabilii pot intra în categoria persoanelor susceptibile de răspundere subsidiară.

77. Această constatare nu este însă suficientă, de una singură, pentru angajarea răspunderii patrimoniale personale. Răspunderea subsidiară nu se aplică pentru simpla deținere a unei funcții, ci pentru o conduită individualizată, prevăzută de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, aflată în legătură cauzală cu apariția sau agravarea insolvabilității.

78. Instanța reține că actele cauzei indică existența unor încălcări fiscale și a unor deficiențe de evidență contabilă la nivelul S.R.L. „Trenart Grup". Totuși, decizia fiscală, dările de seamă și constatările privind debitorul conturează în primul rând conduita societății și a administratorului statutar, fără a individualiza suficient acțiunile sau inacțiunile personale ale lui Calinin Livia.

79. În mod particular, nu rezultă cu suficientă certitudine perioada concretă în care Calinin Livia ar fi exercitat atribuțiile contabile relevante pentru faptele imputate, actele contabile întocmite de aceasta, datele pe care le-ar fi denaturat, documentele pe care le-ar fi ascuns ori împrejurarea că ea ar fi avut control efectiv asupra păstrării și predării documentelor contabile către lichidator.

80. Spre deosebire de administratorul statutar, care avea obligația legală directă de reprezentare, administrare, predare a actelor și reacție la incapacitatea de plată, rolul contabilului trebuie probat distinct. Or, instanța nu poate substitui proba unei conduite personale prin prezumția că orice deficiență contabilă a societății este imputabilă automat contabilului indicat în evidențele fiscale.

81. O asemenea abordare ar transforma răspunderea subsidiară într-o răspundere obiectivă derivată din funcție, incompatibilă cu caracterul personal, cauzal și excepțional al răspunderii reglementate de art. 248 din Legea insolvabilității.

82. Prin urmare, deși existența unor deficiențe contabile constituie un element important în aprecierea conduitei administratorului statutar, probele dosarului nu sunt suficiente pentru a angaja răspunderea subsidiară personală a lui Calinin Livia.

83. În consecință, cererea în partea ce vizează atragerea la răspundere subsidiară a lui Calinin Livia urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

84. **Cu referire la Todica Mihaela**, instanța reține că aceasta a fost atrasă în proces prin cererea de modificare a obiectului acțiunii, fiind invocată calitatea sa de fondator/asociat al S.R.L. „Trenart Grup".

85. Instanța acceptă că art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității permite, în principiu, atragerea la răspundere nu doar a membrilor organelor de conducere, ci și a „oricărei alte persoane" care a cauzat insolvabilitatea prin una dintre faptele expres prevăzute de lege.

86. Prin urmare, asociatul sau fondatorul unei societăți cu răspundere limitată nu este exclus, de plano, din sfera răspunderii subsidiare. Totuși, nici calitatea de asociat unic și nici posibilitatea juridică generală de a influența societatea nu sunt suficiente, de unele singure, pentru angajarea unei răspunderi patrimoniale personale.

87. Instanța reține că, în practica judiciară recentă în materia răspunderii subsidiare, atragerea asociatului/fondatorului a fost justificată în acele cauze în care au existat probe concrete privind active declarate și nepredate, bunuri identificabile ale debitorului care nu au fost transmise lichidatorului, lipsa fluxului legal al bunurilor din patrimoniul societății, neprezentarea actelor primare care să explice ieșirea activelor sau inacțiuni directe ale asociaților în raport cu prejudicierea societății. Prin urmare, răspunderea asociatului nu este exclusă ca principiu, dar trebuie sprijinită pe fapte concrete, nu pe o prezumție generală de influență.

88. Pentru atragerea Todicăi Mihaela la răspundere subsidiară era necesară probarea unei conduite proprii concrete: emiterea unor indicații obligatorii pentru administrator, exercitarea unui control efectiv asupra administrării debitorului, participarea la ascunderea sau deturnarea activelor, majorarea fictivă a pasivelor, împiedicarea predării documentelor ori o altă faptă prevăzută de art. 248 alin. (1), aflată în legătură cauzală cu insolvabilitatea.

89. Argumentele privind calitatea sa de asociat/fondator, coincidența adresei declarate cu sediul juridic al debitorului, existența unor raporturi economice anterioare cu Bordea Alexandru ori deținerea unor bunuri personale pot constitui elemente de context, dar nu demonstrează, prin ele însele, că Todica Mihaela a cauzat insolvabilitatea debitorului.

90. În prezenta cauză nu au fost identificate active concrete ale S.R.L. „Trenart Grup” ascunse sau deturnate de Todica Mihaela, acte de dispoziție patrimonială imputabile acesteia, indicații date administratorului statutar ori documente primare din care să rezulte implicarea sa efectivă în administrarea curentă a societății.

91. Totodată, împrejurarea că asociatul unic are atribuții în cadrul organului suprem al societății nu echivalează automat cu dovada că acesta a condus în fapt activitatea societății sau a determinat conduita administratorului statutar în sensul art. 248 din Legea insolvabilității.

92. Instanța nu poate fundamenta răspunderea Todicăi Mihaela pe considerente de oportunitate recuperatorie ori pe faptul că ar putea exista un interes practic al creditorilor în identificarea unor persoane solvabile pentru acoperirea pasivului. Răspunderea subsidiară rămâne o răspundere personală, legal condiționată de faptă, vinovăție și cauzalitate.

93. În consecință, cererea în partea ce vizează atragerea la răspundere subsidiară a Todicăi Mihaela urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la apărările pârâtului Bordea Alexandru

94. Instanța consideră necesar să se expună distinct și complet asupra apărărilor formulate de pârâtul Bordea Alexandru, întrucât acestea au vizat atât regularitatea formală a cererii, cât și fondul răspunderii subsidiare.

95. Cu privire la invocarea unor inadvertențe din cererea introductivă, inclusiv referirea în anumite pasaje la numele „Andronachi Ecaterina”, instanța reține că un asemenea argument nu poate produce efectul juridic urmărit de pârât. Obiectul cauzei a fost, de la primirea cererii spre examinare și până la închiderea dezbaterilor, atragerea la răspundere subsidiară pentru pasivul S.R.L. „Trenart Grup”, iar Bordea Alexandru a fost indicat expres în preambulul cererii, în încheierea de primire, în citații, în actele ulterioare și în dezbateri în calitate de pârât, administrator statutar al debitorului.

96. Încheierea din 08 august 2023 a identificat clar cadrul procesual, părțile și obiectul litigiului, iar pârâtului i-au fost expediate copia acțiunii și actele anexate, cu propunerea de a prezenta referință și probele pe care își întemeiază obiecțiile. Prin urmare, cauza nu a evoluat într-un cadru procesual ambiguu, iar pârâtul nu poate pretinde, la etapa finală a examinării cauzei, că nu a înțeles cine este vizat de acțiune sau care este natura pretenției înaintate.

97. În plus, conduita procesuală a pârâtului infirmă direct această apărare. Bordea Alexandru, prin avocat, a formulat obiecții, a invocat excepția de tardivitate, a combătut fondul răspunderii subsidiare, a depus pledoarii scrise și a solicitat respingerea cererii. O parte care formulează apărări detaliate pe fond nu poate susține credibil că obiectul acțiunii i-a fost necunoscut sau că eventualele inadvertențe materiale au afectat exercitarea dreptului său la apărare.

98. Dreptul procesual civil nu transformă orice eroare materială sau imperfecțiune redacțională într-un motiv de respingere a acțiunii. Pentru ca o neregularitate să producă efecte procesuale, partea care o invocă trebuie să demonstreze o vătămare reală, concretă și imposibil de înlăturat altfel. În speță, o asemenea vătămare nu a fost demonstrată.

99. Cu privire la invocarea art. 166 Cod de procedură civilă, instanța reține că această critică are caracter tardiv și preponderent formal. Cererea a fost primită spre examinare, cauza s-a aflat pe rol din anul 2023, părțile au participat la examinare, au formulat referințe, demersuri, obiecții și pledoarii, iar cauza a fost cercetată în fond. Etapa deliberării nu poate fi transformată într-un mecanism retroactiv de verificare abstractă a formei cererii introductive, în lipsa unei vătămări procesuale concrete.

100. Instanța nu ignoră exigențele de claritate ale cererii de chemare în judecată, însă în prezenta cauză acestea trebuie apreciate în raport cu întregul parcurs procesual. Din actele cauzei rezultă că pretenția a vizat atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor considerate responsabile de insolvabilitatea S.R.L. „Trenart Grup”, iar în privința lui Bordea Alexandru faptele imputate au fost suficient de determinate: nedepunerea cererii introductive, nepredarea actelor de constituire și contabile, lipsa cooperării cu lichidatorul și lipsa unei conduite diligente în fața incapacității de plată.

101. Prin urmare, susținerea că nu ar exista pretenții concrete față de Bordea Alexandru este contrazisă de materialele dosarului și de însăși conduita de apărare a pârâtului, care a combătut exact aceste imputări.

102. Cu privire la argumentul că instanța ar depăși limitele pretențiilor înaintate, instanța reține că soluția se pronunță strict în cadrul obiectului dedus judecății: atragerea la răspundere subsidiară pentru pasivul debitorului S.R.L. „Trenart Grup”. Instanța nu schimbă obiectul acțiunii și nu acordă mai mult decât s-a solicitat, ci califică juridic faptele invocate, în limitele art. 247-249 din Legea insolvabilității și ale materialului probator administrat.

103. Cu privire la argumentul că răspunderea subsidiară ar trebui tratată exclusiv ca o răspundere delictuală clasică, instanța reține că această abordare este incompletă. Răspunderea prevăzută de art. 247-248 din Legea insolvabilității are caracter special, fiind instituită în cadrul unei proceduri colective, pentru protecția masei credale și a creditorilor. Ea presupune, într-adevăr, verificarea faptei, vinovăției, prejudiciului și cauzalității, însă aceste elemente sunt analizate prin prisma obligațiilor specifice pe care legea insolvabilității le impune administratorului debitorului.

104. Instanța nu reține existența unei răspunderi obiective și nici a unei prezumții legale absolute de vinovăție a administratorului. Dimpotrivă, soluția de admitere față de Bordea Alexandru se întemeiază pe fapte concrete, individualizate și coroborate: nedepunerea cererii

introductive, nepredarea documentelor societății, lipsa cooperării efective cu lichidatorul și lipsa unei explicații verificabile privind patrimoniul și pasivul debitorului.

105. În acest cadru, nepredarea actelor, lipsa cooperării cu lichidatorul, inacțiunea față de incapacitatea de plată și neînaintarea cererii introductive nu sunt simple nereguli administrative. Ele sunt conduite cu relevanță directă pentru funcționarea procedurii colective, deoarece împiedică identificarea masei debitoare, verificarea cauzelor insolvabilității și protecția efectivă a creditorilor.

106. Cu privire la argumentul că neprezentarea actelor contabile nu s-ar regăsi distinct printre faptele prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța reține că această apărare este artificială. Art. 248 alin. (1) lit. e) vizează inclusiv ținerea unei contabilități fictive sau contrare legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, iar art. 27 alin. (3)-(4), art. 83 alin. (3) și art. 134 alin. (2) lit. c) din Legea insolvabilității stabilesc obligația nemijlocită de prezentare și predare a documentelor relevante pentru procedură.

107. Prin urmare, instanța nu introduce un temei nou, ci examinează aceeași conduită imputată administratorului — nepredarea documentelor și imposibilitatea verificării patrimoniului — prin prisma normelor speciale care reglementează obligațiile organului de conducere în procedura de insolvabilitate.

108. Cu privire la raportul de cauzalitate, instanța respinge argumentul pârâtului potrivit căruia reclamantul ar fi trebuit să demonstreze o relație matematică, singulară și exclusivă între o anumită faptă și întregul pasiv al debitorului. În materia răspunderii subsidiare, cauzalitatea se apreciază în concret, prin raportare la ansamblul conduitei persoanei vizate și la efectele acesteia asupra apariției, agravării sau imposibilității remedierii stării de insolvabilitate.

109. În privința lui Bordea Alexandru, cauzalitatea rezultă din cumulul împrejurărilor constatate: existența datoriilor certe și a procedurilor de executare anterior intentării insolvabilității, notificarea privind restanța fiscală, sancționarea contravențională pentru nedepunerea cererii introductive, nepredarea la timp a documentelor societății, imposibilitatea verificării complete a patrimoniului și lipsa bunurilor suficiente în masa debitoare.

110. Aceste împrejurări nu reprezintă simple coincidențe cronologice. Ele descriu un lanț coerent de pasivitate și administrare necorespunzătoare, imputabil administratorului statutar, care a lăsat societatea să ajungă în procedura de faliment la inițiativa creditorului, fără ca administratorul să fi demonstrat că a acționat la timp pentru protejarea creditorilor sau pentru clarificarea situației patrimoniale.

111. Cu privire la susținerea că Bordea Alexandru ar fi acționat ca un administrator loial, fidel și responsabil, instanța constată caracterul declarativ al acestei apărări. Loialitatea administratorului nu se afirmă abstract, ci se demonstrează prin conduită: păstrarea evidenței, predarea actelor, cooperarea cu lichidatorul, reacția la apariția incapacității de plată, informarea creditorilor și inițierea procedurii de insolvabilitate atunci când legea o impune.

112. În prezenta cauză, pârâtul nu a demonstrat că a întreprins asemenea măsuri. Nu a prezentat probe că ar fi convocat asociatul pentru acoperirea pierderilor, că ar fi solicitat inițierea procedurii de insolvabilitate, că ar fi predat complet și la timp documentele societății, că ar fi identificat bunuri ale debitorului ori că ar fi oferit lichidatorului o explicație verificabilă privind lipsa masei debitoare.

113. Cu privire la argumentul că notificările și avizele de recepție nu ar fi suficiente pentru a proba apariția stării de insolvabilitate, instanța reține că notificările nu sunt privite izolat și

nu constituie unica probă a incapacității de plată. Acestea confirmă, însă, cel puțin momentul de cunoaștere a existenței unei restanțe fiscale semnificative și necesitatea unei reacții legale din partea administratorului. Starea financiară critică rezultă, în ansamblu, din datoriile fiscale, actele de executare, procedurile executorii, lipsa bunurilor suficiente, tabelul creanțelor și faptul că insolvabilitatea a fost intentată la cererea creditorului, nu la inițiativa debitorului.

114. Cu privire la notificările restituite cu mențiunea „nereclamat” sau la argumentul că acestea ar fi fost expediate la o adresă neactualizată ori că pe adeverința poștală ar fi fost indicată mențiunea „plecat”, instanța reține că această apărare nu exonerează administratorul. Obligația de predare a actelor nu se naște numai dintr-o scrisoare poștală, ci rezultă direct din lege, din calitatea de administrator și din hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate.

115. Un administrator diligent nu poate invoca propria pasivitate față de corespondența societății sau lipsa actualizării datelor de contact pentru a evita efectele obligațiilor legale. Cu atât mai mult, hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate a fost publicată, iar cauza a fost ulterior examinată în contradictoriu, cu participarea reprezentantului pârâtului.

116. Instanța reține și împrejurarea că, în ședința din 30 martie 2026, reprezentantul pârâtului a susținut că abia atunci Bordea Alexandru ar fi transmis anumite acte contabile lichidatorului. Această conduită nu înlătură omisiunea anterioară, ci dimpotrivă confirmă că actele nu au fost predate în termenul și în modul cerut de lege, deși procedura de insolvabilitate fusese intentată încă în anul 2021.

117. Cu privire la excepția de tardivitate, instanța a statuat deja în prezenta hotărâre că argumentul pârâtului este neîntemeiat. Termenul de 2 ani prevăzut de art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității nu este termen de prescripție, ci reper maximal pentru determinarea momentului de început al curgerii termenului de 3 ani. Reiterarea aceleiași obiecții nu poate bloca examinarea fondului și nu poate converti o interpretare eronată a normei într-o apărare fondată.

118. Cu privire la susținerea că reclamantul nu ar fi indicat data la care cererea introductivă trebuia înaintată, instanța reține că, în orice caz, obligația administratorului de a reacționa era cel târziu evidentă după notificarea Serviciului Fiscal de Stat din ***** privind restanța de ***** lei și solicitarea de achitare ori de înaintare a cererii introductive în condițiile Legii insolvabilității. De la acel moment, administratorul nu a demonstrat nici achitarea restanței, nici depunerea cererii introductive în termenul legal, iar procedura a fost intentată ulterior la cererea creditorului.

119. Cu privire la argumentul că S.R.L. „Trenart Grup” ori Bordea Alexandru ar fi fost deja sancționat contravențional, instanța reține că sancțiunea contravențională nu stinge și nu substituie răspunderea patrimonială subsidiară. Procesul-verbal contravențional este valorificat în prezenta cauză nu ca temei unic al răspunderii civile și nici ca dublă sancționare, ci ca element probator care confirmă existența unei omisiuni relevante: nedepunerea cererii introductive în condițiile în care existau indicii de insolvabilitate.

120. Cu privire la invocarea lipsei probelor, instanța reține că pârâtul izolează artificial fiecare element probator și pretinde ca fiecare înscris, privit separat, să demonstreze întreaga răspundere. Această abordare contravine regulii de apreciere a probelor în ansamblu și în interconexiunea lor. În litigii de acest gen, conduita administratorului se evaluează prin coroborarea tuturor elementelor: existența obligațiilor scadente, reacția sau lipsa reacției

față de incapacitatea de plată, predarea sau nepredarea actelor, disponibilitatea informațiilor contabile, cooperarea cu lichidatorul și situația efectivă a masei debitoare.

121. În speță, decizia fiscală, notificările, actele de executare, hotărârea de intentare a insolvabilității, tabelul creanțelor, lipsa bunurilor în masa debitoare, nepredarea documentelor și conduita procesuală a administratorului formează un ansamblu probator suficient pentru reținerea răspunderii lui Bordea Alexandru. Pârâtul nu a oferit o explicație alternativă serioasă și probată privind cauzele insolvabilității. Nu a explicat unde se află documentele contabile complete, ce bunuri a deținut societatea și de ce nu au putut fi valorificate, ce măsuri concrete a întreprins pentru a proteja creditorii, de ce nu a depus cererea introductivă și care ar fi cauza obiectivă, externă și verificabilă a pasivului acumulat.

122. În ceea ce privește art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, invocat de pârât, instanța reține că circumstanțele relevante ale cauzei sunt probate prin înscrisuri oficiale și acte ale procedurii de insolvabilitate: hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate, decizia fiscală, notificările, actele de executare, tabelul creanțelor și actele lichidatorului. Instanța nu substituie mijloacele de probă cerute de lege prin prezumții abstracte, ci apreciază înscrisurile administrate în ansamblul lor.

123. Simpla invocare a regulilor pieței, a concurenței, a unor dificultăți economice generale sau a lipsei unei intenții frauduloase nu este suficientă pentru exonerare. Răspunderea reținută în sarcina lui Bordea Alexandru nu se întemeiază pe sancționarea riscului comercial obișnuit, ci pe neîndeplinirea unor obligații legale elementare ale administratorului în contextul unei incapacități de plată evidente și al unei proceduri de insolvabilitate.

124. În privința întinderii răspunderii, instanța respinge teza pârâtului potrivit căreia admiterea acțiunii ar reprezenta o imputare automată și neindividualizată a întregului pasiv. În prezenta cauză, suma dispusă spre încasare corespunde pasivului validat și neacoperit al debitorului, iar în lipsa documentelor pe care administratorul era obligat să le predea, în lipsa clarificării patrimoniului, în lipsa demonstrării existenței unor bunuri valorificabile și în lipsa unei explicații verificabile privind cauzele concrete ale pasivului, nu există un suport probatoriu obiectiv pentru o limitare mai restrânsă a pasivului imputabil administratorului.

125. Prin urmare, apărările pârâtului Bordea Alexandru sunt neîntemeiate. Ele nu răstoarnă ansamblul probator administrat și nu înlătură concluzia că acesta, în calitate de administrator statutar al S.R.L. „Trenart Grup”, a avut rolul principal în conduita care a determinat sau, cel puțin, a agravat insolvabilitatea debitorului și a împiedicat satisfacerea efectivă a creanțelor creditorilor.

Cu privire la destinația sumei încasate și taxa de stat

126. Instanța reține că sumele încasate în temeiul art. 248 din Legea insolvabilității nu se atribuie direct creditorilor individuali, ci intră în masa debitoare și se distribuie în cadrul procedurii de insolvabilitate, potrivit regulilor de rang și distribuire aplicabile.

127. Această soluție rezultă expres din art. 249 alin. (2) din Legea insolvabilității, potrivit căruia sumele încasate potrivit art. 248 intră în masa debitoare și, în caz de faliment, sunt destinate acoperirii pasivului.

128. În consecință, suma de ***** lei urmează a fi încasată de la Bordea Alexandru în beneficiul S.R.L. „Trenart Grup”, la contul de acumulare al debitorului, pentru acoperirea pasivului în cadrul procedurii de faliment.

129. Cu privire la taxa de stat, instanța reține că prezenta cerere are caracter patrimonial, fiind formulată în cadrul procesului de insolvabilitate și având ca obiect atragerea la răspundere subsidiară pentru suma de ***** lei.

130. Potrivit Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, anexa nr. 2 pct. 1.1.14, reclamanții sunt scutiți de taxa de stat în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate. Această scutire privește reclamantul, însă nu înlătură obligația pârâtului care a pierdut procesul de a suporta taxa de stat în condițiile Codului de procedură civilă.

131. În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit se încasează la buget de la pârât, proporțional părții admise din acțiune, dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

132. Conform anexei nr. 1 pct. 1.5 din Legea taxei de stat, pentru cererile cu caracter patrimonial depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate, cu excepția cererilor de admitere a creanțelor depuse de creditori, taxa de stat se calculează conform pct. 1.1. În raport cu valoarea acțiunii admise, respectiv ***** lei, devine aplicabil pct. 1.1.3 din anexa nr. 1, care prevede taxa de 2 050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50 001 lei.

133. Prin urmare, taxa de stat aferentă valorii admise constituie: 2 050 lei + 3% × (***** lei – 50 001 lei), adică 31 509,96 lei. Această sumă urmează a fi încasată de la Bordea Alexandru în beneficiul statului.

134. În baza celor expuse, instanța conchide că cererea urmează a fi admisă parțial, doar față de Bordea Alexandru, iar în partea ce vizează pe Calinin Livia și Todica Mihaela urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

135. În conformitate cu art. 94, art. 98, art. 238-241 Cod de procedură civilă, Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, art. 5, art. 8, art. 14, art. 27, art. 247-249 din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. „Trenart Grup”, administratorul autorizat Guțu Sergiu, către Bordea Alexandru, Calinin Livia și Todica Mihaela, cu participarea intervenienților Gociu Daniel și Serviciul Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Se atrage la răspundere subsidiară Bordea Alexandru pentru obligațiile debitorului insolvabil S.R.L. „Trenart Grup”.

Se încasează de la Bordea Alexandru, IDNP *****, în beneficiul S.R.L. „Trenart Grup”, IDNO 1013600018912, la contul de acumulare al debitorului, suma de ***** lei (un milion treizeci și una mii nouă sute nouăzeci și nouă lei, 76 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată, în partea ce vizează atragerea la răspundere subsidiară a lui Calinin Livia și Todica Mihaela, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Bordea Alexandru, IDNP *****, în beneficiul statului, taxa de stat de a cărei plată reclamantul a fost scutit, în sumă de 31 509,96 lei (treizeci și una mii cinci sute nouă lei, 96 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Termenul de apel și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Judecătoriei Chișinău,

sediul Central **Ceban Alexandru**